

[Carl Petersen.]

Der har ligeledes i Udvalget været forhandlet om en Ændring af Bestemmelserne i § 4, og der vil, som jeg har forstaaet, af den højtærede Minister ved 3die Behandling blive stillet et Ændringsforslag til denne Paragraf.

Jeg anbefaler paa hele Udvalgets Vegne de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. De Ændringsforslag, der er stillet af det kommunistiske Parti, skal jeg anbefale at stemme imod.

Grønning: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget med de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringer til Vedtagelse. De uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag skal jeg fraraade at stemme for.

Det er jo rigtigt, som det har været nævnt, at det har været vanskeligt at opretholde de hidtidige Maksimalpriser, fordi de laa temmelig langt under Udnyttelsesværdien og Markedsprisen og vel navnlig i den sidste Del af Høstaaret syntes alt for lave, sammenholdt med de øvrige Varepriser. Som et Bevis herpaa skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere en ganske kort Forretningsannonce, som den 30. Januar i Aar stod i „Kolding Folkeblad“. Man aner, at der bag denne Annonce staar et Kunderaab om Korn, som vanskeligt kan tilvejebringes, fordi de ansatte Priser ikke tilskynder Producenterne til at bringe Kornet paa Markedet. Annoncen, der i øvrigt er et helt lille Tidsbillede, lyder saadan:

„Sædekorn købes.

Byg, Havre og Blandsæd, holl. Vægt, Sort og Spireevne har mindre Interesse.

Pris 20 Kr. — afhentet paa Pladsen.“

Den averterende Forretning vil øjensynlig hermed sige til mulige Kornselgere, at den er villig til at anlægge en liberal Fortolkning af Maksimalprisbestemmelserne ved Indkøb af Korn. Alle ved jo, at dette Eksempel ingenlunde er enestaaende, og det viser, at det er umuligt i et knapt forsynet Marked at opretholde Maksimalpriser, som synes urimelige, og hvis Opretholdelse medfører, at Kornproducenten selv tvinges til at udnytte Kornet i egen Bedrift, hvorved Varen unddrages Markedet. Et Forsøg paa at opretholde saadanne Priser vil nedbryde Respekten for Loven, hvad vi jo ikke er interesserede i.

Naar der ved denne Kornordning er taget nogenlunde rimeligt Hensyn til Producenterne, vil jeg da sige, at de fastsatte Priser skal holdes. Enhver Landmand og enhver Forretning bør bidrage til, at dette

sker. Til de enkelte Medlemmer af dette høje Ting og til de Røster udefra, som nu kritiserer Lovforslaget og hævder, at Priserne er ansat 1 à 2 Kr. for højt, vil jeg sige, at denne Kritik jo i overvejende Grad kommer fra Kredse, som uden at reagere nævneværdigt i en lang Aarrække har profiteret af et Priseniveau for Landbrugsprodukter, som var uden Forbindelse med Landets øvrige Priseniveau, og som paaførte Landbruget katastrofalt store Tab. Jeg tror derfor, at denne Kritik er urimelig og skadelig over for et Forslag, der kun tilsigter at give Landbruget en rimelig Erstatning for Varer, som Samfundet i egen Interesse maa ekspropriere, hvad der for store Dele af Landbruget betyder en bekostelig Omlægning og Indskrænkning i den hidtidige Produktion.

Man sagde i England før Krigen, at Landbrug, farming, var den mest gentlemanlike Maade, hvorpaa man kunde forvandle et Pund Sterling til 10 shillings. Under den højtærede Landbrugsministers Ledelse har det været endnu bekosteligere at drive Landbrug her i Landet. Her er Landbrugs-kronerne blevet formindsket med over Halvdelen. Hvis man derfor nu gennemfører en Lov, som kan bidrage til, at dette Erhverv med dets voldsomme Særbeskættning paa fast Ejendom og i øvrigt store Forpligtelser kan svare enhver sit og virksomt bidrage til at give Arbejdere, Haandværk, Handel og Industri Beskæftigelse i en vanskelig Tid, bør det ikke kritiseres af Personer og Kredse, som i øvrigt ser deres Opgave i at bidrage til Opretholdelse af Ro og Orden her i Landet. Den højtærede Minister sagde under første Behandling, at Lovens rette Gennemførelse vilde paa kalde Landbrugets gode Medvirken. Jeg er ganske enig i den Betragtning, men med Henblik paa Administrationen af foregaaende Aars Kornlove tror jeg, at det er vigtigt, at denne Opfordring til Landbruget om at yde sin gode Medvirken ogsaa kommer fra Partier og Repræsentanter, som under de tidligere Aars ødelæggende Kriseforhold har haft Forstaaelse af Landbrugets Vilkaar og har talt dette Erhvervs Sag. Jeg skal da for mit eget Vedkommende og paa mit Partis Vegne rette den Appel til Landbruget, at det yder sin gode Medvirken til Lovens rigtige Gennemførelse, at det i alle Forhold efterlever Lovens Bestemmelser, at det vil have Opmærksomheden henvendt paa, at Levevilkaarene for Landarbejdere med egen Husstand ikke forringes, og at Landmændene hver især efter Evne vil bidrage til Formindskelse af Arbejds-